

Aan alle lezers van de Nieuwsbrief in Nederland en Vlaanderen,

Hierbij ontvangt u de Nieuwsbrief van september 2014. Hopelijk zult u deze weer met veel genoegen lezen.

In de maand augustus heeft een tweetal bijzondere gebeurtenissen plaatsgevonden waarbij vele lezers van het Urantia Boek aanwezig zijn geweest.

Zo was er de Landelijk Urantiadag op donderdag 21 augustus waar we samen met de lezers van het Urantia Boek de geboortedag van Jezus van Nazareth hebben gevierd. Verheugend is de toenemende belangstelling voor deze jaarlijks terugkerende ontmoetingsdag.

Een andere bijzondere gebeurtenis was de aansluiting van Stichting Urantia Nederlandstalig bij de Urantia Association International (UAI) op zaterdag 23 augustus. Nadere informatie vindt u hierover in deze Nieuwsbrief.

Frank van Rooij verzorgt weer zijn bijdrage aan deze Nieuwsbrief waarbij het Urantia Boek en de dagelijkse actualiteit centraal staan.

Mevrouw Ada de Monchy – de Bas is één van de lezers van het "eerste uur" van het Urantia Boek en betrokken bij één van de eerste studiegroepen in Nederland onder leiding van Henk en Baukje Begemann. Zij vertelt hoe ze aan het Urantia Boek is gekomen en wat het met haar heeft gedaan.

Helaas kon degene die trouw de afsluitende gedichten van onze Nieuwsbrieven "op maat" verzorgt op 21 augustus niet aanwezig zijn (Aawee). Speciaal voor de aanwezigen van deze ontmoetingsdag heeft hij een afsluitende overweging geschreven.

Het is verheugend de toename te zien van het aantal lezers van het Urantia Boek dat zich aanmeldt voor het ontvangen van onze Nieuwsbrieven. Daarom wens ik u, namens het bestuur van de Stichting Urantia Nederlandstalig, veel leesplezier toe.

Jaap Terra
Voorzitter
 info@urantia.nl
 06-25468368

Landelijke Urantiadag op 21 augustus 2014

Op donderdag 21 augustus is voor de lezers van het Urantia Boek in Nederland en Belgisch Vlaanderen voor de 8^e keer de Urantia ontmoetingsdag georganiseerd. Op deze bijzondere dag vierten we de geboorte Jezus van Nazareth - de Schepperzoon – op Urantia. We mochten ons verheugen in een voor onze begrippen groot aantal bezoekers, waardoor we genoodzaakt werden uit te zien naar een andere locatie. De keuze werd Groot Kievitsdal, bij Baarn, prachtig gelegen tegen de bossen van het Gooi. Een mooie locatie welke alle gewenste faciliteiten bood. Voldoende gratis parkeerruimte en goede verbindingen voor de gasten die gebruik wilden maken van het openbaar vervoer.

Vanaf 's morgens 10.00 uur was de ontvangst met koffie en gebak en na het openingswoord door voorzitter Jaap Terra werd in het ochtendprogramma door een drietal sprekers het interessante onderwerp "De Ziel" vanuit verschillende invalshoeken belicht.

Henk Mylanus – Trustee van de Urantia Foundation - verzorgde op persoonlijke titel de eerste lezing: "*De Ziel: Oorsprong, evolutie en bestemming*".

Johan Vandewalle en Bernhard Mertens verzorgden de tweede lezing, waarbij "*De Ziel vanuit het menselijk perspectief*" werd benoemd.

De derde lezing werd verzorgd door Marcel Peereboom met als onderwerp: "*De Alziel van de schepping*".

Binnenkort wordt de inhoud van deze drie lezingen op onze website www.urantia.nl geplaatst.

Na de uitgebreide lunch was er volop gelegenheid om in wisselende gespreksronden aan te sluiten bij de sprekers van deze ontmoetingsdag door het stellen van vragen over de behandelde onderwerpen. Iedereen heeft hier actief gebruik van gemaakt.

Tevens werd de aanwezige gasten gevraagd medewerking te verlenen aan het invullen van een enquêteformulier.

Na de gespreksronden was er voldoende gelegenheid voor de bezoekers nader met elkaar kennis te maken. Een relatief groot aantal aanwezigen bezocht deze dag voor de eerste maal.

Na afloop was er gelegenheid gezamenlijk te dineren. Een select gezelschap heeft hiervan gebruik gemaakt.

We kunnen terugzien op een bijzonder geslaagde dag.

En noteert u alvast in uw agenda: de volgende Urantiadag is op vrijdag 21 augustus 2015. We houden van traditie!

De Stichting Urantia Nederlandstalig sluit zich aan bij de UAI.

Op zaterdag 23 augustus heeft de Stichting Urantia Nederlandstalig zich aangesloten bij de Urantia Association International (UAI). Na een lange periode van voorbereiding heeft dit heuglijke feit plaats gevonden in Restaurant Groot Kievitsdal te Baarn. Om in aanmerking te komen voor deze aansluiting moest de Stichting Urantia Nederlandstalig aan enkele voorwaarden voldoen. Zo wordt onder andere gevraagd dat minimaal tien lezers schriftelijk verklaren dat zij het Urantia Boek in zijn geheel hebben gelezen. Deze lezers zijn allen uitgenodigd en samen met andere geïnteresseerden waren ze te gast bij deze ceremonie.

Als afgevaardigden van de UAI waren Chris Wood (President UAI) en Gary Rawlings (UAI Membership Chair) aanwezig. Henk Mylanus was, als Trustee van de Urantia Foundation, getuige. Namens het bestuur van de Stichting Urantia Nederlandstalig waren Jaap Terra (Voorzitter) en Marcel Peerboom (Bestuurslid) aanwezig. Samantha Nior (Bestuurslid) was i.v.m. met haar nieuwe baan in Frankrijk helaas verhinderd.

Na het ordertekenen van het Charter Agreement werd de banier van Michael aan de Stichting Urantia Nederlandstalig overhandigd door Chris Wood en Gary Rawlings.

De internationale naam zal zijn:

UAISUN, Urantia Association International Stichting Urantia Nederlandstalig.

Vele landen zijn ons voorgegaan tot aansluiting bij de UAI, zoals onlangs Oekraïne. Binnenkort volgen Brazilië en Costa Rica. Door deze aansluiting bij de UAI kunnen we in de toekomst optimaal gebruik maken van de vele internationale mogelijkheden welke ons worden geboden.

Meer informatie over de UAI kunt u vinden op <http://urantia-association.org/>

Na afloop van de officiële plechtigheid was er tijd om elkaar en de leden van de UAI en de Urantia Foundation te ontmoeten. Deze internationale ontmoeting heeft ons allen, die aanwezig waren, zeer geïnspireerd.

God is wordende

In de lezing van Marcel Peereboom over de Alziel van de schepping op de ledendag van 21 augustus j.l., kwam het begrip "God is wordende" ter sprake. Dit trof mij zeer.

De protestantse mysticus Jakob Boehme is bijna verketterd om dezelfde waarneming, die hij had tijdens een openbaring: "God wordt in de mens" *.

Ik ben de paragraaf die Marcel als uitgangspunt nam, gaan lezen en vond toen het volgende deel van een zin. Ik citeer slechts het eerste deel van de zin. In verhandeling 117, § 5. p. 1287 staat:

["Aangezien echter alles wat schepselen ervaren, geregistreerd wordt in, en deel uitmaakt van, de Allerhoogste, ..."](#)

Ik besepte dat alles wat wij dus doen immens belangrijk wordt. Dat alles gezien wordt. Dat alles geweten wordt in de kosmos. Dat alles geregistreerd wordt, maar ook deel uitmaakt van de Allerhoogste!

De mens denkt dat hij alleen is met zijn denken, gevoelens, verborgen wensen en daden, terwijl hij dus eigenlijk op een schouwtoneel leeft.

Moeten wij daar bang van worden?
Moeten wij dan gaan denken, dat we van alles niet meer mogen, dat alles

beoordeeld en geoordeeld wordt, dat we in de gaten gehouden worden?

Nou niet per se. Eigenlijk liever niet, nee.

Dat oude concept van een straffende en wrekende God wordt door het Urantia boek wel grondig gefileerd.

Eerder wordt ons voorgehouden, dat wij heel belangrijk zijn, dat we gezien worden, dat alles in liefde wordt geaccepteerd, maar ook, dat de Allerhoogste het extreem belangrijk vindt wat wij doen.

De Allerhoogste wordt zo, komt bij mij binnen, eerder de Allerdichtstbije, een vriend, een metgezel.

Er is dan een besef dat wij nooit alleen zijn, dat alles van waarde is.

Er gaat een verhaal (ik dacht uit de wereld van de Vrijmetselaars/Rozekruisers) dat aan twee metselaars gevraagd werd, wat ze aan het doen waren? De ene metselaar antwoordde, dat hij een muur aan het metselen was. De andere metselaar antwoordde, dat hij mee bouwde aan een kathedraal.

De mens op aarde in zijn alledaagse bezigheden bouwt dus mee aan een kathedraal, de kathedraal van de Allerhoogste.

De mens op aarde maakt zo met zijn alledaagse bezigheden deel uit van de allerhoogste. De mens op aarde mag in zijn alledaagse bezigheden ervaren, dat God de allerdichtstbij is.

Wat een belofte.

Wat een besef.

Wat een waarheid.

Wat een stimulans.

Wat een leidraad.

Dat betekent, dat de mens op aarde nog meer dan voorheen mag streven naar het hoogste doel op aarde.

Gods handen op aarde te zijn.

Gods ogen op aarde te zijn.

Gods hart op aarde te zijn.

Gods daden op aarde te verrichten.

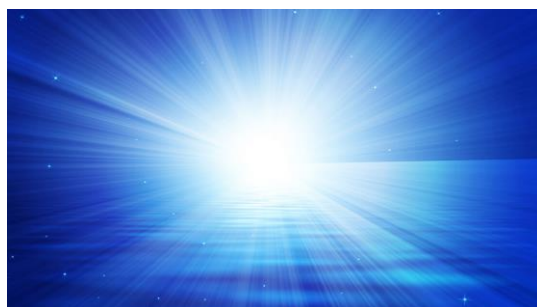
Gods wonder op aarde te realiseren.

En ik vraag aan ons allen, en ik neem aan dat deze vraag alleen in liefde en geduld en in wijsheid mag worden gesteld:

“Waar wachten we op?”

Frank van Rooij
September 2014

*Het verborgen licht (in het leven van Jacob Boehme) van Edith Mikeleitis (Servire)

Hoe ben ik aan het Urantia Boek gekomen en wat heeft het met mij gedaan

Sinds 1982 ben ik regelmatig het Urantia Boek aan het lezen. Ik kwam ermee in aanraking nadat een Haagse vriendin Lot van W. – van N. mij erover vertelde. Tijdens het jaarlijkse uitje met goede vrienden van mijn man, toen in Zierikzee, wandelden wij daar over de kade langs de haven en ondervroegen elkaar wat onze belangstelling had. "Ben jij lid van een kerk? Ja, en ga je regelmatig naar de zondagsdienst? Nee.....ach ik ook niet". "Maar" zei ik: " ik ben wel contact lid en wijksecretaresse van de Remonstrantse dominee in mijn Rotterdamse wijk". Toen ik daarvoor werd gevraagd, wilde ik dat graag doen, maar dan samen met een vriendin die trouw naar de kerk ging, want dat hoorde er toch bij, al had ik daar meestal geen zin in. Mijn man zat in het bestuur van de Eglise Wallonne. In het weekend deden we graag iets samen, dus bijvoorbeeld naar de preek van de Frans sprekende dominee luisteren. Toevallig sprak ik Lot twee weken later weer en vroeg haar naar de titel van dat interessante boek, waarvan ik de naam maar niet kon onthouden. "Dat is 'Urantia' en je kunt het van me lenen. Ik heb een uitleen exemplaar". Oké, ik haalde het op en zij zei: "Alsjeblijft, plezier ermee, maar breng het binnen drie maanden terug". Dus bladerde ik en las het door, bracht het terug en Lot zei: "Dankjewel en je boft. Je kunt meedoen met ons groepje dat in

Wassenaar op zaterdagmorgen om de twee weken de tekst behandelt bij en onder leiding van Henk Begemann". Zijn echtgenote Baukje maakte hem op het boek attent toen zij weer eens in een Haagse boekhandel rondkeken. "Kijk, dat is echt iets voor jou" zei zij, ze kochten het en in 9 maanden las hij het 's avonds tot laat in de nacht door. Hij was er erg van onder de indruk, nam contact op met de uitgeverij in Chicago, Illinois in de USA. Hij stapte in het vliegtuig en vloog er naar toe. Na de informatie die hij daar kreeg, over het ontstaan van het boek vanaf 1905 en ook vernam, dat het in 1955 verschenen was, besloot hij zijn baan op te zeggen, meende immers genoeg verdiend te hebben, nam zich voor het met vrienden te gaan bespreken en het vervolgens in het Nederlands te gaan vertalen.

En zo ben ik vanaf 5 mei 1982 graag aanwezig geweest bij dat groepje zeer geïnteresseerden en onder Henk's zeer strikte leiding. Tot ik een jaartje later besloot ermee te stoppen. Zo dikwijls naar Wassenaar te rijden in het weekend vond ik ongezellig voor mijn man na zijn meestal drukke werkweek. Maar toen sloeg het toeval weert toe: mij werd gevraagd vanaf 14 april 1983 Wiesje de J. – P., wonend in Serooskerke, Walcheren, bij het station in Rotterdam op te halen en mee

naar Wassenaar te nemen als nieuw lid van onze groep. Ik kende haar als tijdelijk vervangster van psychologe mevrouw Hoffmann (leerlinge van de Zwitser Carl Gustav Jung, psycholoog en therapeut) die in Rotterdam een groep waar ik ook aan mee deed, onderrichtte hoe om te gaan met "moeilijkheden". Ik vond dat ik Wiesje niet kon weigeren haar mee te nemen. Haar kennende paste ze goed bij ons Wassenaarse gezelschap. Zo is het mij vergaan. Rotterdammers hebben schijnbaar geen belangstelling voor ons dikke boek. Ik maak nog steeds deel uit van de nu zeer gedunde Urantiagroep.

En wat heeft het Urantia Boek met mij gedaan?

Meer inzicht gegeven op ons mensenleven, door de duidelijke

organisatie van de Hoogste Macht van de drie Bronnen en Centra gezeteld op het Paradijs Eiland. Met begin van inzicht en begrip betreffende ons bestaan. De uitleg over de Schepping. Zijn we daaraan toe? Kunnen en willen we dat wel met al die grote veranderingen (zie bijvoorbeeld "de Snowden Files", geschreven door Luke Harding, over techniek)?

Twee boekjes bezit ik over het Urantia Boek: "Birth of a Revelation", The Story of the Urantia Papers", geschreven door Mark Kulieke, uit 1992 en "Why I believe The Urantia Book" Copyright 1986, geschreven door Harry MCMullan.

Ada de Monchy – de Bas.

O ja, nog een klein gedichtje bestemd voor donderdag 21 augustus jl ...

niet toen en ook
niet straks
nee nu

niet daar of
juist verderop
nee hier

hier en nu
u en ik samen
met elkaar

maar weet dat
zonder toen en straks
zonder daar of verderop
geen hier en nu bestaat

wij hebben het nodig
om hier en nu te zijn
dus welkom
in het hier en nu

maak de dag met uzelf en
met elkaar
hier en nu
op Urantia

hier en nu
tijd en plaats
onnodig in het grotere geheel
en juist daarom ...

Welkom

Aawee